

Arrest

nr. 322 790 van 4 maart 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VANDEWALLE
Koopvaardijlaan 13
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. VANDEWALLE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1982.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 25 december 2023. Op 27 december 2023 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 28 augustus 2024 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 3 oktober 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Syrische nationaliteit te hebben, Arabier en van geloofsovertuiging Ismaïli te zijn. U bent geboren in Damascus, maar verhuisde al snel met uw familie naar Al Salamiya (provincie Hama, Syrië). U

liep er school en van 2003 tot 2005 deed u uw legerdienst in Ghezlania (in de provincie Damascus). Nadien begon u te werken in een kledingzaak. In 2014 werd u een eerste keer opgeroepen als reservist. U gaf hieraan geen gehoor. Zes maanden later kwam een agent nogmaals langs. Uw vader zei hem dat u zich in Damascus bevond. Om de zes maanden ging uw broer [I.] informeren of u nog steeds op de reservelijst stond en in 2017 vernam hij dat uw naam van de reservistenlijst geschrapt was op basis van een amnestiewet. Van november 2017 tot december 2019 verbleef u in Egypte. U hoopte omwille van uw verblijf in het buitenland vrijgesteld te worden als reservist. In 2018 en in 2019 werd u nog tweemaal opgeroepen als reservist. Omdat u zich toen in Egypte bevond, ging u daar naar de Syrische ambassade en u kreeg uitstel. In december 2019 keerde u naar Syrië terug omdat uw moeder ziek was. In 2021 werd u nogmaals opgeroepen als reservist. U meldde zich niet en beperkte uw bewegingen. In 2022 vernam uw broer dat uw naam weer van de reservistenlijst geschrapt was, u vermoedt omwille van amnestie. U profiteerde hiervan en op 26 oktober 2022 reisde u legaal naar Egypte. U wilde vandaar uw vertrek naar Europa voorbereiden. U kon echter geen visum bemachtigen voor Europa of Turkije en keerde daarom op 20 juli 2023 legaal naar Syrië terug. In 2023 huwde u en een maand na uw huwelijk verliet u op 17 augustus 2023 Syrië illegaal richting Turkije. U reisde vervolgens via Griekenland, waar u op 31 oktober 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende, Zwitserland, Frankrijk en Luxemburg verder naar België. Op 27 december 2023 diende u hier een verzoek om internationale bescherming in.

Van uw broer vernam u dat u op 20 november 2023 opnieuw werd opgeroepen als reservist.

U vreest bij terugkeer naar Syrië problemen omdat u Ismaïli bent. Ismaïli zijn er niet geliefd en de situatie is er niet veilig voor jullie. U vreest eveneens te worden gearresteerd omdat u zich niet gemeld heeft als reservist en omdat u het land illegaal verlaten heeft.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer: de eerste pagina van uw Syrisch paspoort en die van uw echtgenote (kopie), uw Syrische identiteitskaart (origineel), uw Syrisch rijbewijs (origineel), uw Syrische huwelijksakte (kopie), een deel van uw familieboekje (kopie) en dat van uw echtgenote (kopie), uw militair boekje (origineel), een oproepingsbrief, dd. 2018, waarin staat dat u zich diende aan te melden bij het rekruteringscentrum wegens dienstverzuim (kopie), een oproepingsbrief als reservist, dd. 2021 (kopie), een oproepingsbrief als reservist, dd. 20.11.2023 (kopie), een attest dat bevestigt dat u Ismaïli bent.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Er kan geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas op basis van onderstaande elementen.

1. Het is niet aannemelijk dat u in Syrië problemen vreest omwille van uw oproepingen als reservist.

Uit EUAA Country Guidance Syria (EUAA, Country Guidance Syria van april 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-syria-2024/>; EUAA, Syria: Targeting of individuals van september 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_09_EUAA_COI_Report_Syria_Targeting_of_individuals.pdf) blijkt dat de huidige vraag naar reservisten bij de Syrische strijdkrachten actueel laag is. Er worden minder reservisten opgeroepen dan in de periode voor 2018. Of een reservist effectief wordt opgeroepen voor actieve militaire dienst, hangt af van verschillende factoren. Zo wordt er gekeken of een reservist over een specifieke vaardigheid of (militaire) specialisatie beschikt waar het Syrische leger behoefte aan heeft, bijvoorbeeld extra mankracht bij pantser- of artillerie-eenheden. U haalt ook niet aan enig specifiek profiel te hebben waardoor het Syrische regime er heden baat zou bij hebben u als reservist op te roepen op de leeftijd van 42 jaar (geboren 16 maart 1982). Uit uw verklaringen blijkt dat u tijdens uw legerdienst enkel administratieve taken heeft uitgevoerd, net als zoveel anderen (CGVS p. 17-18). Bijgevolg maakte u niet aannemelijk dat u met uw profiel een risico loopt om te worden opgeroepen als reservist.

Uit hetzelfde rapport blijkt dat mannen die de afgelopen vijf jaar hun verplichte militaire dienst hebben vervuld, als eerste worden opgeroepen. Vervolgens zullen degenen die vijf tot tien jaar eerder hun verplichte militaire dienstplicht hebben vervuld, worden opgeroepen. Als de vraag naar mankracht niet door deze mannen wordt gedekt, kunnen degenen die tien tot vijftien jaar eerder hun verplichte militaire dienst vervulden, worden opgeroepen. Reservisten die lang geleden hun legerdienst hebben verricht, lopen in het algemeen dus een lager risico op mobilisatie. Luidens uw verklaringen blijkt dat uw legerdienst al dateert van 2003-2005 (CGVS p. 16-18). U toonde niet aan waarom uw risico op mobilisatie hoog zou zijn.

Uit het rapport blijkt eveneens dat mannen ouder dan 42 in principe niet meer opgeroepen als reservist. U haalde geen concrete elementen aan die aantonen dat u – ondanks uw leeftijd – nog effectief zou worden opgeroepen.

Ook het gedrag dat u stelde tijdens uw verblijf in Syrië ondermijnt uw bewering jaren door het Syrische regime te zijn opgeroepen als reservist. U beweerde in 2014 een eerste maal te zijn opgeroepen als reservist, maar in 2017 kreeg u amnestie. Over deze oproeping repte u trouwens met geen woord tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) (CGVS vraag 5). In 2018 en in 2019 zou u opnieuw opgeroepen zijn maar omdat u zich in Egypte bevond, zou u hiervoor uitstel gekregen hebben (CGVS p. 10-11). U keerde in december 2019 legaal naar Syrië terug omdat uw moeder ziek was. U maakte geen

melding van problemen bij uw terugkeer naar Syrië, hetgeen de geloofwaardigheid van uw bewering te zijn opgeroepen als reservist serieus ondermijnt. Pas in 2021 zou u opnieuw opgeroepen. Dat u in oktober 2022 opnieuw het land legaal en zonder problemen kon verlaten (CGVS p. 9) ondermijnt wederom uw bewering als reservist te zijn opgeroepen. Hiermee geconfronteerd beweerde u plots dat uw broer in 2022 vernam dat er weer amnestie was en dat u hiervan gebruik maakte om naar Egypte te gaan (CGVS p. 25). U beperkt zich tot het uiten van blote beweringen die u evenwel op geen enkele manier staft. Indien u werkelijk een gegronde vrees voor vervolging kende in Syrië, is het niet aannemelijk dat u herhaaldelijk legaal in- en uitreisde.

Uit uw verklaringen blijkt dat u in 2017 reeds met uw eigen paspoort naar Egypte reisde en dat u in oktober 2022 probleemloos een paspoort verkreeg van de Syrische autoriteiten (CGVS p. 10-12). Indien u gevisseerd zou worden door die Syrische overheid is het weinig aannemelijk dat u diezelfde overheid tot tweemaal toe zou contacteren voor de uitgave van een paspoort.

U beweerde tijdens uw gehoor voor de DVZ in 2018 en in 2021 te zijn opgeroepen als reservist (vragenlijst CGVS vraag 5). Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde u al een eerste keer te zijn opgeroepen in 2014. Ook vermeldde u dat u in november 2023 opnieuw werd opgeroepen als reservist. Beide zaken liet u onvermeld op de DVZ, wat merkwaardig is aangezien uw gehoor voor de DVZ dateerde van 24 januari 2024, twee maanden na nieuwe oproeping als reservist (CGVS p. 14, 20-24; Vragenlijst CGVS).

Behalve uw verblijven in Egypte – die u onvermeld liet op de DVZ – heeft u steeds in Al Salamiya, een regio in de handen van het Syrische regime, gewoond. Het feit dat u gewoon thuis bleef wonen en het Syrische regime u niet gewoon thuis kwam zoeken (CGVS p. 20, 22, 24), ondermijnt eveneens de geloofwaardigheid van uw aangehaalde vrees.

Ook de documenten die u neerlegt ter staving van uw bewering als reservist te zijn opgeroepen, kunnen geen ander licht hierop werpen. In uw militair boekje (origineel) wordt enkel melding gemaakt van uw legerdienst en van een vrijstelling die u kreeg in 2018-2019 omwille van een verblijf in Egypte. Gelet op het gedrag dat u sindsdien stelde – u verliet Syrië herhaaldelijk legaal en probleemloos en keerde ook meermaals legaal en probleemloos terug naar Syrië – kan er aan de drie oproepingsbrieven die u nadien (in 2018, 2021, 2023) zou hebben ontvangen geen geloof worden gehecht. Zo betreft het vooreerst kopieën/ foto's en kan aan dergelijke documenten geen bewijswaarde worden toegekend omdat ze makkelijk te vervalsen zijn. Bovendien blijkt uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, (zie COI Focus Syrië: documentenfraude, dd. November 2016 en Nederlands Algemeen Ambtsbericht Syrië, dd. mei 2022) dat in Syrië en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Syrische documenten kunnen verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen.

2. U heeft niet aannemelijk gemaakt dat u omwille van uw religieuze (ismaïlitische) achtergrond een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren.

Uit het Algemeen ambtsbericht van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van 2022 blijkt dat kleinere religieuze groepen in Syrië, zoals druzen, christenen en ismaïli's, niet systematisch worden vervolgd of gediscrimineerd vanwege hun geloof. Van incidenten waarbij leden van religieuze minderheden het slachtoffer werden, is bovendien niet altijd vast te stellen dat de religie van die personen verband hield met het motief van de aanval. De Syrische autoriteiten en de andere de facto-autoriteiten zouden tolerantie jegens verschillende religieuze gemeenschappen net inzetten als publiciteitsmiddel en ter ondersteuning van hun claim het legitiem gezag te zijn. Voor leden van alle religieuze groepen geldt dat kritiek op de autoriteiten de rode lijn is en kan leiden tot repercussies. Dit staat los van het behoren tot een bepaalde (etnisch-)religieuze groep (zie Ambtsbericht Syrië mei 2022, p.69, toegevoegd aan het administratief dossier). Ook uit de meest recent beschikbare landeninformatie (EUAA, Country Guidance Syria van april 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-syria-2024/>; EUAA, Syria: Targeting of individuals van september 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_09_EUAA_COI_Report_Syria_Targeting_of_individuals.pdf) kan niet worden afgeleid dat ismaïlieten of andere religieuze minderheden in Syrië vervolging dienen te vrezen louter vanwege hun geloof. Evenmin blijkt dat de discriminerende bejegening van ismaïlieten in Syrië dermate systematisch en ingrijpend zou zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor hun leven er ondraaglijk zou worden. Evenmin brengt u (aannemelijke) individuele en concrete elementen aan waaruit zou blijken dat er voor u omwille van uw lidmaatschap van de ismaïlitische gemeenschap, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging.

U geeft aan dat u en uw familie nooit persoonlijke problemen hebben gehad omwille van uw geloofsovertuiging en u verwijst louter naar de algemene situatie van Ismaïlieten. Bovendien verblijven uw echtgenote, uw ouders en een groot deel van uw broers en zussen daar nog steeds. Uw echtgenote werkt er, stelt het goed en kent geen problemen (CGVS p. 4, 12-16, 19).

U heeft Syrië pas recent verlaten. Ook gedurende al de jaren tijdens de burgeroorlog dat u nog in Syrië woonde en reisde u herhaaldelijk legaal naar Egypte. Dergelijk gedrag is evenwel niet in overeenstemming te brengen is met dat van een persoon die een gegronde vrees voor vervolging koestert.

Vertrek uit Syrië

Voorts wijst het CGVS er op dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het feit Syrië te hebben verlaten implicaties kan hebben voor de behandeling van een individu bij terugkeer naar Syrië en dat de

houding van de Syrische autoriteiten jegens terugkeerders niet eenduidig is (EUAA, Country Guidance Syria van april 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-syria-2024/>; EUAA, Syria: Targeting of individuals van september 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_09_EUAA_COI_Report_Syria_Targeting_of_individuals.pdf; EASO, Syria: Situation of returnees from abroad van juni 2021, p.1-22, beschikbaar op www.euaa.europa.eu/publications/coi-report-syria-situationreturnees-abroad-june-2021). Niettemin kan er in uw hoofde geen risico bij terugkeer worden weerhouden. U haalt namelijk geen (aannemelijke) concrete en individuele elementen aan die in die richting wijzen, evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen. Uit de beschikbare landinformatie blijkt bovendien dat het loutere gegeven dat u in Europa heeft verbleven en een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend niet volstaat om een afdoend risico bij terugkeer aan te nemen. Uw vrees bij terugkeer is bovendien uitsluitend aan uw relaas verbonden en dit werd hierboven reeds ongeloofwaardig bevonden.

U hebt zich recent nog tot uw autoriteiten gewend voor de afgifte van uw paspoort en rijbewijs en u hebt hierbij zoals hoger reeds aangegeven geen problemen ondervonden.

Asielaanvraag in Europa

U reisde door verschillende Europese landen alvorens toe te komen in België. Daarbij diende u enkel in Griekenland een verzoek om internationale bescherming in (CGVS p. 5-6, 10). U wachtte uw antwoord op dat verzoek niet af. U reisde verder via Zwitserland, Frankrijk en Luxemburg zonder daar een verzoek in te dienen. Aldus geeft u geen blijk van een nood te hebben aan internationale bescherming.

Documenten

De overige door u neergelegde documenten tonen enkel uw identiteit en die van uw echtgenote, uw geloofsovertuiging aan en uw militaire dienstplicht aan, elementen die hier vooralsnog niet ter discussie staan.

Gezien de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas kan u de vluchtelingenstatus niet worden toegekend.

Dat aan uw neven [A. A.] (O.V xxx) en [A. M.] (O.V. xxx) wel de vluchtelingenstatus werd toegekend, en dit omwille van persoonlijke elementen eigen aan hun verzoek, volstaat niet om ook in uw hoofde te beslissen tot toekenning van internationale bescherming. U dient uw vrees voor vervolging in concreto aan te tonen maar bent hier geenszins in geslaagd.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus aan Syrische onderdanen met een risicoprofiel kan aan Syrische verzoekers om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend, indien het willekeurige geweld als gevolg van het gewapende conflict in hun land van herkomst een zodanig niveau bereikt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dat land of, in voorkomend geval naar de desbetreffende regio, een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Bij de beoordeling van de huidige veiligheidssituatie in Syrië wordt rekening gehouden met de EUAA Country Guidance: Syria van april 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-syria-2024/>), het EUAA COI Report: Syria Security situation van oktober 2023 (beschikbaar op euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-10/2023_10_COI_Report_Syria_Security_Situation_EN.pdf) en op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_syria_security_situation_20231009.pdf) en de COI Query Response – Syria van 6 december 2023 (beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_12_EUAA_COI_Query_Response_Q69_Syria_Major_human_rights_security_and_socio_economic_development

De voormelde EUAA Country Guidance benadrukt, net als de rechtspraak van het Hof van Justitie, dat het bestaan van een gewapend conflict niet voldoende is om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er ten minste sprake moet zijn van willekeurig geweld. Het geweldniveau in Syrië verschilt van regio tot regio en bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie moet rekening worden gehouden met de volgende elementen: i) de aanwezigheid van actoren van geweld; ii) de aard van de gebruikte tactieken en methoden; iii) de frequentie van veiligheidsincidenten; iv) de mate van geografische spreiding binnen een provincie; v) het aantal burgerslachtoffers; en vi) de mate waarin burgers de provincie zijn ontvlucht als gevolg van het gewapende conflict.

Bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Syrië door het Commissariaat-generaal wordt rekening gehouden met bovenstaande indicatoren. Er wordt ook rekening gehouden met andere indicatoren, in de eerste plaats bij het onderzoek van individuele beschermingsbehoefte, maar ook bij de beoordeling van de beschermingsbehoefte die voortvloeit uit de onveiligheid in de regio van herkomst, wanneer de bovengenoemde indicatoren niet volstaan om het reële risico voor burgers te beoordelen.

In 2022 is het Syrische grondgebied verdeeld in vijf geografische gebieden: (i) een gebied onder controle van het Syrische regime, gesteund door Rusland en Iran; (ii) een gebied in het noorden van het land, onder controle van Turkije en de met Turkije geassocieerde Syrische rebellen; (iii) een gebied in het noordoosten van het land, onder controle van de Koerdische PYD/SDF, gesteund door westerse landen; (iv) het rebellengebied in het noordwesten van het land; en (v) het woestijngebied rond de grensovergang bij Tanf in het oosten van Syrië, dat onder controle staat van de Verenigde Staten en een rebellenmilitie.

De afgelopen jaren is het Syrische leger er - met militaire steun van Rusland en Iran - in geslaagd om grote delen van het land te heroveren op de rebellen of jihadististen. In de eerste helft van 2018 heroverden de

Syrische autoriteiten het door de opstandelingen bezette gebied in de voormalige de-escalatiezones in het noorden van de provincie Homs en ten oosten van Damascus. In juni 2018 startten de regeringsgezinde troepen operatie Basalt, met als doel het zuiden van Syrië te heroveren op de gewapende organisaties van het Zuidelijk Front. Dankzij deze operatie kreeg het Syrische regime in juli 2018 weer de volledige controle over het gebied langs de grens met Jordanië en de demarcatielijn met Israël. Sinds maart 2021 controleert de regering van Damascus het grootste deel van Syrië, waaronder de provincies Damascus, Rif Dimashq, Quneitra, Dara'a, Suwayda en Tartous, het grootste deel van de provincies Homs, Hama en Latakia, een aanzienlijk deel van de provincie Aleppo en het zuidelijke deel van de provincies Raqqa en Deir ez-Zor. Het regime controleert ook de grootste stedelijke centra van Syrië, waaronder Damascus, Aleppo, Homs, Hama, Latakia en Deir ez-Zor. Het conflict heeft echter de rol, de reikwijdte en de institutionele capaciteit van de overheid in de door de regering gecontroleerde gebieden aanzienlijk aangetast. De Syrische regering controleert de facto de politie, de veiligheidstroepen en het leger, maar buitenlandse actoren en pro-regimemilities oefenen aanzienlijke invloed uit op bepaalde delen van het grondgebied die theoretisch onder regeringscontrole staan.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal incidenten in Syrië sinds de tweede helft van 2018 duidelijk is afgenomen en dat de mate van geweld, de omvang van willekeurig geweld en de impact van het conflict in Syrië per regio aanzienlijk verschillen. Wegens deze grote regionale verschillen moet er niet alleen rekening worden gehouden met de huidige situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio waar u vandaan komt. Gelet op uw verklaringen over de plaats waar u vandaan komt in Syrië, is het in dit geval de veiligheidssituatie in de stad Al Salamiya, in de provincie Hama die onderzocht moet worden.

De provincie Hama ligt in het centrum van Syrië en wordt omringd door de provincies Latakia en Tartous in het westen, Idlib, Aleppo en Raqqa in het noorden en Homs in het zuiden. De provincie bestaat uit vijf districten (Hama, Masyaf, Muhardah, As-Suqaylabiyah en As-Salamiyah) en heeft meer dan 1.400.000 inwoners. De stad Hama wordt voornamelijk bevolkt door soennitische moslims, terwijl de bevolking van de rest van de provincie meer divers is en naast soennitische Arabieren ook alawitische, ismailitische en christelijke gemeenschappen omvat.

Tussen april 2019 en maart 2020 voerde het leger van het regime grootschalige militaire offensieven uit en heroverde het noordwestelijke deel van de provincie, met uitzondering van een dunne strook in de buurt van Idlib in het noordwesten, die wordt gecontroleerd door de Hay'at Tahrir al-Sham (HTS), en verzetshaarden van Islamitische Staat in de oostelijke regio's, aan de grenzen van de provincies Aleppo, Raqqa en Homs. Ondanks deze controle over het overgrote deel van het grondgebied zijn er nog steeds veelvuldige conflicten tussen het reguliere leger en gewapende oppositiegroepen, vooral met bombardementen door het Syrische en Russische leger. Islamitische Staat voert weliswaar opnieuw operaties uit in het oosten van de provincie, maar beschikt niet over voldoende middelen om de dorpen daar onder controle te krijgen.

Een aantal van de best getrainde eenheden van het Syrische leger zijn actief in de provincie, waaronder het vijfde Korps, de 25ste Divisie voor Speciale Operaties en de vierde Pantserdivisie. Russische troepen zijn ook aanwezig in de gebieden ten noorden en noordwesten van de stad Hama, tot aan de door de oppositie bezette gebieden aan de grens met de provincie Idlib. Iraanse of door Iran gesteunde troepen bevinden zich in het zuiden en oosten van de stad Hama en in het westen, in Masyaf.

Aan het begin van de periode van augustus 2022 tot juli 2023 werden de bombardementen door regeringstroepen en hun Russische bondgenoten op militaire en burgerdoelen in de gebieden ten noorden en westen van Hama opgevoerd, waarbij verschillende burgerslachtoffers vielen. De posities van het reguliere leger in het westen van Hama waren het doelwit van HTS en Jaysh al-Nasr. Islamitische Staat zet zijn activiteiten voort, waaronder meerdere hinderlagen tegen burgers en veiligheidstroepen. Tientallen burgers zijn gedood of gewond geraakt in landelijke en woestijngebieden in het oosten van de provincie. In deze periode werden ook verschillende mensen ontvoerd. Deze aanvallen werden gevolgd door massale bombardementen door regeringstroepen of Russische troepen op de bewegingen en posities van cellen van Islamitische Staat. Israël voerde in de regio Masyaf ook luchtaanvallen uit op locaties en munitiedepots van Iraanse groepen maar ook op wetenschappelijke onderzoekscentra.

Volgens cijfers van het Armed Conflict Location and Event Data Project (ACLED) werden in de periode van 1 augustus 2022 tot 28 juli 2023 557 veiligheidsincidenten geregistreerd (gemiddeld 5 incidenten per week). De overgrote meerderheid hiervan waren "explosions/remote violence", maar "battles" en, in mindere mate, "violence against civilians" werden ook gedocumenteerd. In de periode van 1 augustus tot 30 november 2023 werden 225 veiligheidsincidenten gerapporteerd (gemiddeld 13 incidenten per week). Veiligheidsincidenten werden gemeld in alle districten, hoewel de meeste zich voordeden in het district As-Suqaylabiyah, gevolgd door het district asSalamiyah. In de districten Muhardah, Hama en Masyaf werden zeer weinig incidenten gemeld.

Tussen augustus 2022 en juli 2023 vielen er 76 burgerslachtoffers. Tussen augustus en november 2023 werden 14 burgerslachtoffers geregistreerd. Dit is een relatief klein aantal vergeleken met het totale aantal inwoners van de provincie, namelijk meer dan 1,4 miljoen (wat overeenkomt met zes burgerslachtoffers per 100.000 inwoners gedurende deze referentieperiode).

Een groot aantal ontheemden woont in de provincie Hama en er zijn nog steeds migratiebewegingen van intern ontheemden, zowel van als naar de provincie. Tegelijkertijd keert een aanzienlijk aantal intern ontheemden vrijwillig terug naar de provincie Hama.

Tijdens het conflict werd schade toegebracht aan de civiele infrastructuur van de provincie en liggen hele districten in puin. De provincie wordt ook op grote schaal getroffen door de aanwezigheid van mijnen en munitie die niet tot ontploffing werden gebracht, wat leidt tot incidenten waarbij burgers gewond raken of gedood worden.

De provincie Hama wordt in de EUAA Country Guidance van april 2024 een provincie genoemd waar het willekeurige geweld een hoog niveau bereikt en bijgevolg een lager niveau van "persoonlijke omstandigheden" vereist is om aan te tonen dat er een reëel risico op ernstige schade bestaat bij terugkeer. In het kader van de appreciatiemarge waarover ze beschikt, is de commissaris-generaal, na een grondig onderzoek van de beschikbare informatie en rekening houdend met de bovenstaande vaststellingen, tot de conclusie gekomen dat hoewel het district/de stad XXX in de provincie Hama onderhevig is aan willekeurig geweld, niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie er van die aard is dat een burger die naar deze regio terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico zou lopen te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U hebt geen informatie verstrekt waaruit het tegendeel blijkt. In het district/de stad XXX in de provincie Hama bestaat er momenteel voor burgers dus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980.

Bijgevolg rijst de vraag of u zich kunt beroepen op persoonlijke omstandigheden die de ernst van de bedreiging voor u als gevolg van het willekeurige geweld in het district/de stad XXX in de provincie Hama, wat u betreft, dermate verhogen, dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon.

U bracht geen informatie aan waaruit dit blijkt. Evenzeer laat u na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Er werd immers hierboven reeds geconcludeerd dat u of uw heden gevisieerd worden door de Syrische overheid of andere groeperingen. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet uitdrukkelijk motivering bestuurshandelingen), het zorgvuldigheidsbeginsel, het proportionaliteitsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

2.2. De verzoekende partij betwist in haar verzoekschrift de motivering die door de commissaris-generaal werd uiteengezet in de bestreden beslissing. Ze stelt daarbij dat ze in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3. De verzoekende partij vraagt om de bestreden beslissing door de commissaris-generaal te hervormen en aan haar de vluchtelingenstatus toe te kennen, minstens in ondergeschikte orde haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst geschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar de commissaris-generaal met het oog op verder onderzoek.

3. De aanvullende nota

3.1. Op 20 januari 2025 dient de verzoekende partij een aanvullende nota in. Ze wil hiermee verschillende screenshots van camerabeelden toevoegen aan het administratief dossier.

Ze voert verder aan dat de situatie in Syrië volledig veranderd is. Het regime van Assad is gevallen en het valt nog maar af te wachten hoe de situatie in Syrië zal evolueren. Ze stelt dat de huidige leider van Syrië wordt beschouwd als de leider van een groepering die door de meeste Europese landen als een terroristische organisatie wordt beschouwd, een aftakking van Al-Qaida. Deze leider is soenniet en de verzoekende partij vraagt zich af hoe extreem zijn beleid zal zijn. Ze wijst erop dat ze een Ismaëitische man is en dus dat ze tot een minderheidsgroep behoort en in Europa heeft verbleven. Vele groeperingen in Syrië zien minderheden als ongelovigen. De verzoekende partij verwijst verder naar de mededeling van de commissaris-generaal waar hij meedeelt dat de behandeling van de Syrische dossiers *on hold* worden gezet.

Ze wil verder wijzen op de naam van haar schoonfamilie en de inval in de winkel van haar broer. Na de val van Assad werd haar familie reeds gevisieerd. De familienaam van haar vrouw is Assad. Ze heeft niets te maken met de voormalig president en de Asaad's van Latakia. Haar vrouw is tevens Ismaëliet en geen Alawiet. Niet alle groeperingen in Syrië begrijpen dat. Op 6 januari 2025 heeft een groep haar broer aangevallen in een winkel omwille van deze reden.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.1. Gelet op de aanvullende nota van de verzoekende partij, de motieven van de bestreden beslissing en de stukken in het administratief dossier, blijkt duidelijk dat de landeninformatie waarop de commissaris-generaal zich heeft gesteund bij het nemen van de bestreden beslissing inmiddels volledig is achterhaald. De algemene situatie in Syrië is immers drastisch gewijzigd, gelet op de val van het regime Assad op 8 december 2024 en de komst van nieuwe machthebbers, met name HTS.

De repercussies hiervan kunnen heden onvoldoende worden ingeschat. De veiligheidssituatie is onduidelijk. Evenzeer is de situatie voor minderheden onduidelijk omdat er nog geen voldoende zicht is op het beleid van de nieuwe machthebbers ten aanzien van minderheden. Er is enkel geweten dat HTS, een soennitische organisatie, haar wortels heeft in Al-Nusra en Al-Qaeda en streeft naar de oprichting van een islamitische staat in Syrië. HTS wordt verder beschouwd als een terroristische organisatie die is gekend voor haar autoritair bestuur in Idlib en voor mensenrechtenschendingen (EUAA *“Country guidance: Syria”*, april 2024, p. 24-25, e.v.).

In dit verband blijkt uit de consulteerbare weblink in de aanvullende nota van de verzoekende partij dat de commissaris-generaal op haar website meedeelt dat zij sinds 9 december 2024 de behandeling van dossiers van verzoekers afkomstig uit Syrië tijdelijk opschort *“in de context van de recente gebeurtenissen in Syrië”* en *“tot wanneer het CGVS over voldoende objectieve informatie beschikt om de veiligheids-situatie in Syrië en het risico op vervolging accuraat te kunnen beoordelen”*.

Ter terechtzitting verwijst de verzoekende partij naar de machtswissel in Syrië. Ze stelt dat het feit dat de commissaris-generaal alle dossiers van Syriërs *on hold* zet de onduidelijke situatie in Syrië bevestigt. Ze wijst op de naamsverwarring die leeft daar ter plaatse gezien haar partner dezelfde naam draagt als die van Assad, dit is heel bedreigend want ook al is Assad geen familie en is ze geen Alawiet, er is een dergelijke interpretatie. Ze betoogt dat haar schoonbroer dit reeds heeft ondervonden. Ze hebben hem bedreigd en zijn winkel vernield omwille van zijn achternaam. Ze wijst verder op haar ismaëli-afkomst.

Volgens de beschikbare landeninformatie vormen ismaëlieten een religieuze minderheid in Syrië en behoren zij tot een stroming binnen het sjiïsme.

De Raad herinnert eraan dat het onderzoek van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden stappen, waarbij de eerste stap de vaststelling betreft van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen, terwijl de tweede stap de beoordeling in rechte van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden van de artikelen 9 en 10 of 15 van richtlijn 2004/83 voor de toekenning van internationale bescherming.

Voor de eerste stap is krachtens artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist dat een beschermingsverzoek individueel wordt beoordeeld en dat hierbij rekening wordt gehouden met, ten eerste, alle relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst en, ten tweede, alle relevante elementen die verband houden met de individuele status en de persoonlijke situatie van de betrokken verzoeker. Wat de relevante feiten inzake de algemene situatie in het land van herkomst betreft, is het noodzakelijk dat in deze nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst van de betrokken verzoeker (HvJ 29 juni 2023, C-756/21, X / *International protection Appeal Tribunals, Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General*, pt. 45-55).

5.2. De commissaris-generaal was niet ter terechtzitting aanwezig en heeft ook geen aanvullende nota neergelegd, ondanks de mededeling op haar eigen website, en heeft aldus geen standpunt ingenomen met betrekking tot de elementen aangebracht door de verzoekende partij.

Hoewel het duidelijk is dat de algemene situatie in Syrië drastisch is gewijzigd en daargelaten de vaststelling dat verzoekende partij ook zou moeten worden gehoord over de impact van de actuele algemene situatie in Syrië op haar persoonlijke situatie en individuele omstandigheden, beschikt de Raad heden niet over volledige en actuele landeninformatie om in het voorliggende beschermingsverzoek na een uitputtend en geactualiseerd onderzoek uitspraak te doen over de vraag of de verzoekende partij voldoet aan de voorwaarden om internationale bescherming te krijgen.

De Raad verkeert bijgevolg in de onmogelijkheid om op correcte wijze het geheel van de feitelijke gegevens in rechte te beoordelen, met name om in een tweede stap na te gaan of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming, nu hij niet beschikt over pertinente en geactualiseerde informatie met betrekking tot de huidige algemene situatie in het land van herkomst, zoals artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist.

5.3. Gelet op de beperkte landeninformatie die door de verzoekende partij zelf wordt aangereikt en gelet op de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, vermits de Raad geen onderzoeksbevoegdheid heeft en de gewijzigde algemene situatie in Syrië samen met haar individuele omstandigheden als ismaëliet en het feit dat haar schoonfamilie de naam Assad draagt nader onderzoek behoeft, kan de Raad in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van de verzoekende partij aldus niet verder op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep dat voldoet aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek.

Het ontbreekt de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 3 oktober 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier maart tweeduizend vijftieng door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS